

Ticho & spol

MÁJ 2015

# Déjà vu

Déjà vu | Jana Lieskovská | Mirjana Tureničová | Déjà vu | Mirjana Tureničová | Jana Lieskovská | Mirjana Tureničová | Déjà vu | Jana Lieskovská

# Déjà vu

alebo „pocit videného“

Doprajte vašim klientom Déjà vu s divadlom TICHŤO a spol.

Tešíme sa na vaše otázky, ktoré veľmi radi zodpovieme na [info@tichoaspol.sk](mailto:info@tichoaspol.sk)

*E*ditoriál prvého rozšíreného newslettera si dozaista vyžaduje motivačný príhovor plný nadšenia a odhodlania do nového projektu. V týchto dňoch však bratislavskú divadelnú scénu opúšťa divadlo Elledanse. Chcem preto aj na tomto mieste oceniť ich kultúrny príspevok. Elledanse - ďakujem, že ste tu boli a odvádzali hodnotnú prácu. Prispievali ste k rozmanitosti divadelnej tvorby a motivovali ulemecké „podhubie“ Bratislavy.

Rovnako úspech divadla TICHŤO a spol. je závislý aj od hodnoty práce, ktorú odvádzajú. Preto som nadšený, že inscenáciu Viki Janouškovej a Miloša Janouška „Déjà vu“ ocenilo tak obecenstvo divadla TICHŤO a spol., ako aj festival Dotyky a spojenia v Martine, a to už v júni 2013. Ocenenia tejto feérie tým určite nekončia – najbližšie vycestuje Déjà vu na Medzinárodný festival APOSTROF, kde budú zároveň reprezentantmi našej krajiny. Ak by ste náhodou 26. – 30.6.2015 neboli v Prahe na APOSTROFE, stále si „Déjà vu“ môžete prísť pozrieť a zažiť do priestorov divadla TICHŤO a spol. už 6.5.2015 na posledné predstavenie v aktuálnej sezóne. Aby som vás ešte trochu namotivoval na „Déjà vu“, začínam rozhovorom s Maaty - Jankou Lieskovskou.



Divadlo je prirodzene AJ a možno HLAVNE o ľuďoch, ktorí mu dodávajú dušu. Tak by som tie „Tichácke duše“ rád predstavil. A pretože je podľa mňa príliš skromná, ako prvú vám na ďalších stranách predstavím Mirku Tureničovú ☺ Porozpráva o sebe, o svojej práci, aj o dlhoročnom priateľstve a spolupráci TICHŤA a Primy (Prima - Domov sociálnych služieb pre mentálne znevýhodnených ľudí). Hendikep sem - hendikep tam, majú obdivuhodnú odvahu vystúpiť na divadelné dosky pred nás, ktorí ich, hoci s rozporuplnými, avšak s intenzívnymi emóciami, sledujeme. Majú odhodlanie, ktoré môžeme len ticho závidieť a dúfať že jedného dňa aj my vylezieme z ulít a dáme to tak, ako oni. Ako Páni. S veľkým P. Že sa na to ťažko pozerá? -Sme predsa ľudia a hendikep iného človeka sa nás určite dotkne na duši. Časom sa nám stanú úplne prirodzenými a zistíme, že hendikep nemajú oni - ale my. Slobodná otvorená duša v plnej úprimnosti vs. naše zomknuté ideálne ego snažiace sa napasovať do sociálneho prúdu spoločnosti.

*Jozef Tatár*

# Déjà vu

Herečka Jana Liesková je v súkromí éterická a krehko pôsobiaca dáma. Krehkosť, aj éterickosť však pominú v momente oživenia postavy Maaty v inscenácii Déjà vu.

O zhmotňovaní predstáv, vesmírnych silách, ale aj o lotosových kvetoch sme si pokecali s Jankou ☺



Vyštudovali ste bábkoherectvo, pôsobili ste v bábkovom divadle, robíte dabing, hráte v seriáloch a jazzovom zoskupení, rozhlase.... Je to široký záber, hľadáte sa ešte profesne?

To, že má herec široký záber činností nepovažujem za moment hľadania sa... Sú to vedomé kroky a vnímam to skôr ako prednosť. Milujem práve tú pestrosť v mojom povolání a som rada, že mám možnosť sa neustále v týchto smeroch zdokonaľovať. Sú obdobia, kedy som viac v divadle a idem z hry do hry, no potom som zase častejšie zavretá v dabingu, príp. sa venujem hraniu s kapelou. A ak hľadám - tak skôr čas, ako to všetko zladať, keď sa to nakopí na jedno obdobie :).

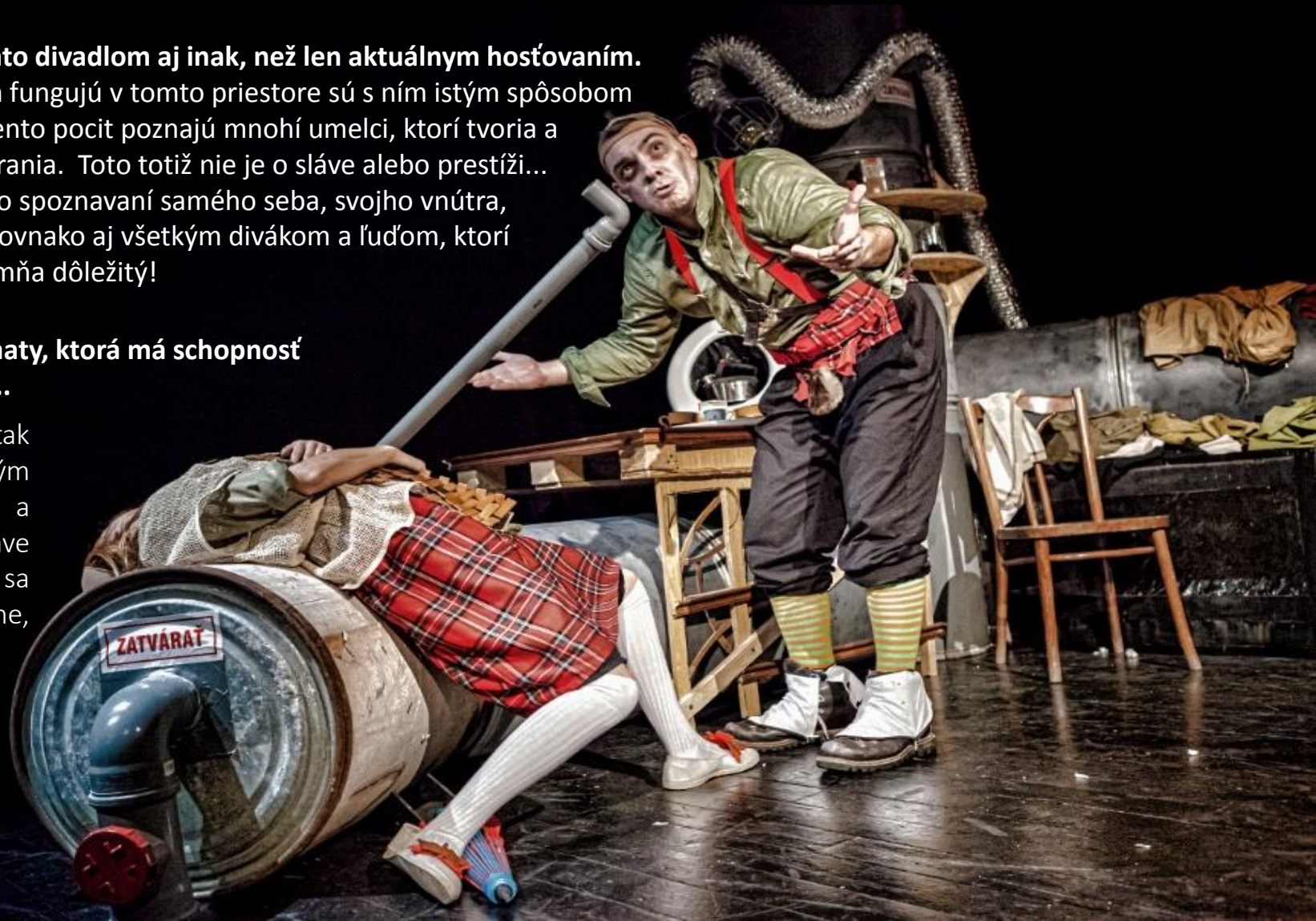
**Hostujete v divadle Ticho a spol., vy ste však spätá s týmto divadlom aj inak, než len aktuálnym hostovaním.**

Dovolím si tvrdiť, že všetci ľudia, ktorí nejakým spôsobom fungujú v tomto priestore sú s ním istým spôsobom osobitne spätí. Bez toho to ani nejde. Nezafunguje to... Tento pocit poznajú mnohí umelci, ktorí tvoria a lákajú ich takéto komorné priestory nekomerčného zamerania. Toto totiž nie je o sláve alebo prestíži... je to o napojení sa na rovnakú energiu, je to o tvorivosti, o spoznávaní samého seba, svojho vnútra, svojich možností, svojho bohatstva a túto možnosť dáva rovnako aj všetkým divákovi a ľuďom, ktorí tento priestor navštívia. A preto je taký výnimočný a pre mňa dôležitý!

**Aktuálne stvárňujete v divadle Ticho a spol. postavu Maaty, ktorá má schopnosť zhmotňovať svoje myšlienky, predsa sa tohto daru bojí...**

Na svete je to našťastie vymyslené tak, resp. u mňa to tak funguje, že o veci, ktoré naozaj stoja za to, sa musíme istým spôsobom pričiniť. Nepadnú nám rovno z neba a nezhmotnia sa z ničoho nič. Dostávajú svoju hodnotu práve tým úsilím, tou cestou, ktorú musíme prejsť, aby sme sa dostali do zdanlivého cieľa. No keď sme tam, zrazu zistíme, že ten pocit nie je úplne taký, aký sme si predstavovali..

A že to skutočné uspokojenie a šťastie vzniká práve tým neustálym kráčaním vpred. Za svojimi snami, túžbami a skladá sa z tých drobných víťazstiev, ktoré nás postretnú na ceste ...



Aký máte názor na autosugesciu? Niektorí to nazývajú silou vesmíru (ktorý nám dá všetko čo si zažiadame), iní tomu hovoria stanovenie cieľov a podnikanie krokov na dosiahnutie. No a ďalší v pozícii lotosového kvetu čakajú ☺

Ja naozaj verím v teóriu, že naše myšlienky vytvárajú náš svet a nás samotných. A verím, že je prospešné aj to, sadnúť si počas dňa povedzme do tej pozície lotosového kvetu, stíšiť sa a ujasniť si, čo je pre nás naozaj dôležité a čo nás robí šťastnými. Potom sa však treba odvážne postaviť tvárou pred zrkadlo a uvedomiť si, že jedine tá osoba pred nami nás tam vie aj dostať. Svojou vytrvalosťou a schopnosťami, ktoré v sebe má. Pretože- ako sa hovorí: "Cieľom človeka je skutok - nie myšlienka, nech by bola akokoľvek ušľachtilá.,,

**S Arfom ste v predstavení hrali divadlo aby ste sa rozptýlili. Čím ďalej viac sa počas predstavenia strácala hranica medzi hraným divadlom v divadle a obrazy prechádzali do odhaľovania bôľov života postáv. Prečo je podľa vás ťažké odhaliť svoje city a myšlienky aj pred najbližším človekom?**



Ja tento problém až tak necítim. Nie pred ľuďmi, ktorým naozaj verím. Viem hovoriť o svojich vnútorných obavách...Môj problém je skôr v tom, že neviem požiadať o pomoc, keď ju potrebujem. Čo je v podstate rovnako dôležité. Snažím sa byť silná mnohokrát aj tam, kde by stačilo byť múdra:).

**Postavy Maaty a Arf sa mi zo začiatku zdali ako navzájom sa doplňujúci pár, ktorí si boli napriek rozdielnym povahovým črtám pre seba ako stvorení. Časom gradoval tento vzťah do možného rozchodu, až ich to nakoniec ešte viac zblížilo. Stalo sa Vám, že ste hodnotu niečoho uvedomili v momente jeho strácania, alebo ešte neskôr?**

Ja to vnímam tak, že v mojom živote malo všetko svoj čas a dôvod. V tej chvíli som konala - ako som vedela. A aj tie chybné kroky mali svoj význam. Všetko je tak, ako má byť . A je úžasné, keď si občas tie momenty z minulosti prehráme a uvedomíme si, že sme sa aj vďaka nim stali človekom , aký sme teraz. Mne sa naozaj ukázalo, že aj to zlé má svoju hodnotu. Chyby sú pre náš rast a pokrok nevyhnutné. Oslobodzujú nás.



**V reálnom živote ste freestylistka, alebo si vytvárate plány a postupy?**

Zakaždým, keď som sa snažila byť nastylovaná "free" - odútklo ma to niekam, kde som sa po čase vôbec necítila byť sama sebou.

Tou som naopak vo chvíľach, keď svoj život zámerne smerujem, dávam si ciele, vedome kráčam po tej ceste, z ktorej cítim, že ma naplňa šťastím .. A skôr vtedy v sebe vnímam ten pocit slobody a "bezhranična".

**V seriáloch sa obrazy točia opakovane, kým nie sú dotiahnué do posledného detailu. V divadle ide všetko na „prvú a jedinú klapku“. Čo ak sa počas predstavenia niečo nevydarí? Čo Vás dá do pohody a pomôže sústrediť sa do konca?**

Ani v seriáloch sa to už, bohužiaľ, nerobí takto poctivo, skôr ide o to, čo najrýchlejšie natočiť daný obraz - s čo najmenšími chybami...

Herec v divadle si jednoducho musí zvyknúť aj na takéto chvíle, ktoré sú možno občas istou daňou za ten živý a tvorivý moment, ktorý práve vzniká. Neexistuje nijaká čarovná mantra na tieto situácie. Treba zostať len sústredený a prítomný a aj naďalej konať v postave...

"Páni heci" sú potom takí, ktorí vedia aj tento zdanlivo rušivý moment obrátiť vo svoj prospech a čerpať z neho. Veľakrát vedia vzniknú oveľa zaujímavejšie situácie, ktoré v konečnom dôsledku ocení aj divák, ak si to všimne.

**Pred časom ste sa v jednom rozhovore zmienili, že ste po tridsiatke začali viacej vnímať čas. Stvárnili by ste postavu Maaty, ktorá v predstavení „cestuje“ časopriestorom pred 10 rokmi inak, než teraz?**

Určite áno. Všetky moje postavy by boli iné, pretože vždy vychádzam zo seba a zo svojich skúseností.

Otázne skôr je, či by som si na túto postavu vôbec trúfla... Nemám pocit, že by som vtedy bola na to zrelá, že by som jej rozumela, a že by som vedela oceniť to čaro, ktoré so sebou nesie... Teraz je to pre mňa jedna z najobľúbenejších postáv, ktoré mám momentálne v repertoári.

**V divadle Ticho & spol. hercov nedelí žiadne pódium od divákov. Diváci sú „účastníkmi“ deja. Pre mňa to bol zvláštny zážitok. Lenže ja som sedel na stoličke a užíval si to. Aké to je z druhej strany? Podať výkon na meter od obecnstva?**

Chce to veľkú dávku sústredenia a vnútorného pokoja. Keď sa nakumuluje medzi divákmi a nami tvorivá a sústredená energia, je to cítiť a pomáha to aj nám na javisku. No stačí jeden rušivý element a z niečoho výnimočného sa môže stať miesto, kde bojujete so sebou samým...

**Keď zvažujete účasť na nejakom projekte, na základe čoho posudzujete do čoho pôjdete?**

Nové projekty odmietam len zriedkakedy a aj to najmä z časových dôvodov. Myslím si, že som ešte stále v štádiu učenia sa a každá jedna nová spolupráca v novom prostredí a v novom kolektíve, môže byť pre mňa len plusom.

**Vyhľadávate tiež projekty síce mimo vašu komfortnú zónu, zato však osobnostne / profesionálne posúvajúce?**

Snažím sa o to. Pretože práve tieto aktivity a činnosti nás najviac posúvajú. Mimo našej komfortnej zóny. Všetko nové so sebou nesie istú formu osobnej neistoty, no ako náhle sa tou neochodenou cestou vyberiete, otvorí sa pred vami - a súčasne mnohokrát aj vo vašom vnútri - nový priestor, o ktorom by ste pred tým ani len netušili, že je.

**Sú už typy postáv, ktoré zvládáte „ľavou zadnou“? ☺**

Nie:). A určite nemám vo zvyku podceňovať postavy, ktoré skúšam. Vždy sa dajú nájsť a priniesť nové veci, vždy sú okolnosti iné, partneri okolo vás, vy ste v inom rozporení. Čiže vždy začínam ako keby od nuly. Aj keď je pravdou, že už po istých skúsenostiach, ide to hľadanie a nachádzanie ľahšie.





Kde vás vaši fanúšikovia môžu stretnúť mimo práce?

Rada napr. zjdem na dobrý film do kina, alebo vínko s dobrou knihou, príp. priateľmi, na ktorých inak nemám veľmi čas. Snažím sa chodiť trochu aj plávať, aby som sa aspoň čiastočne tomu teličku odvdáčila za to všetko, čo pre mňa robí... Ale celkovo vo voľnom čase vyhľadávam skôr pokoj a samotu.



# Mirjana Tureničová

keď príbeh zákulisia predčí divadelnú scénu





**Prichádzate z Domova sociálnych služieb Prima, ktorý ste viedli.**

Pôsobila som tam 15 rokov, začínala som však ako vychovávateľka. Keď odchádzal náš pán riaditeľ, začal ma „lámať a presviedčať“ na pozíciu riaditeľky. 12 rokov som Primu potom viedla .

**To, čo ste študovali a čomu ste sa venovali, nie je práve prirodzená prvá voľba ľudí...**

Išlo to postupne. Respektíve - ja som vedela čo nechcem. Vedela som, že nechcem učiť. To ma nikdy nelákalo. Učiť. Tie osnovy, ktorých sa treba držať, didakticky prísne. Ja som chcela viac voľnosti a tvorivosti. Keď som si vyberala po základnej škole strednú školu, u mňa nehrozil technický smer. Žiadna matematika, fyzika, nič také. Zdravotná tiež nie, lebo by som odpadávala pri pohľade na krv 😊 Takže pedagogická - to sa mi celkom pozdávalo.

**Raz ste sa zmienili, že viac inklinujete k výchove než k vzdelávaniu. Existuje jasná deliaca čiara – toto je výchova / toto už vzdelávanie? Neprelína sa to v praxi?**

Prelína, len ja som nechcela byť tou klasickou učiteľkou, že zvoní, 45 minút odučím niečo, odmentorujem, vyskúšam... hoc aj tam sa dá tvoriť. Dajú sa pomôcky vyrábať, tam sa tiež dá nájsť priestor na tvorbu.

**V Prime ste bola šťastná prečo ten zvrat?**

Neprišlo to zo dňa na deň, to je vývoj. Riaditeľ totiž nie je pedagóg, už nie je ten človek, ktorý môže s klientmi tvoriť. Riaditeľ je ten, kto sleduje legislatívu, termíny, projekty a ich realizáciu a vyúčtováva a píše správy... a to je také... to ma ubilo. Legislatíva nepraje sociálnej oblasti. Už som z toho bola unavená, vyčerpaná, cítila som, že potrebujem zmenu. Všetkým po pätnástich rokoch...

Toto divadlo je prostredie, ktoré praje vašim introspekciám?

Myslím, že áno, divadlo ma veľmi baví. Vždy som chodila do divadla ako divák, nemal človek možnosť okúsiť to zákulisie. Teraz vidím divadlo z druhej strany. Je to úžasné, čo všetko sa tu deje, čo všetko treba spraviť, aby nejaké predstavenie vzniklo. Vidím zákulisie nie divadla, ale vzniku predstavenia i celého fungovania divadla... Tiež je to o peniazoch, o existencii koľkokrát.



Po predstavení Déjà vu som sa zamyslel, či by som sám od seba znova šiel do prostredia, ktoré ma takýmto spôsobom stimuluje. Či je pre človeka dobré, keď sa zastaví a sám seba „uvidí“. Občas je možno výhodnejšie len tak plynúť s tokom, termínmi

To už záleží na človeku. Ja som tiež plynula s tokom a postupne som zistila, že... ťažko je hovoriť vo všeobecnosti... každý si svoj život režíruje sám. Podľa mňa je to úžasné prostredie. Ja som sa k tomu tiež dostala vývojom, postupne. Najprv som spoznávala ľudí, ktorí robia s Primou, postupne som spoznávala aj iné predstavenia. Potom ma oslovila Viki (pozn. Viktória Janoušková je riaditeľka divadla TÍCHO a spol.), či by som nešla robiť k nim, keď odchádzala predošlá garderóbierka. Vie, že šijem, že mám k divadlu vzťah a vie, že rozmýšľam o zmene.

## Máte pocit, že ich to niekam posúva, rozvíja?

Podľa mňa určite. V prvej hre boli klienti, ktorí sa veľmi ťažko vyjadrovali. Po tretej - štvrtej inscenácii dávali interview do telky ☺. Sú suverénnejší, sú sebavedomejší, vidíte, že sa učia komunikovať s ľuďmi. Učia sa vyjadrovať svoje myšlienky. To bolo pre nich predtým veľmi ťažké. Keď im človek položil nejakú otázku, nevedeli hneď odpovedať. V komunikácii sa zlepšili ohromne. Podľa mňa sa aj v herectve zlepšili.

## Dá sa tento level ešte posunúť? Naučili sa komunikovať, ľudia ich vnímajú, čo s týmto ďalej?

Keď vám poviem, že v minulej inscenácii ešte horko ťažko na javisku viedli dialóg, ktorý predtým vymysleli... Mali sa naučiť dve vety a bolo to pre nich veľmi ťažké. Všetky ich výpovede boli zaznamenané na audio nosiči a púšťali sme ich počas predstavenia. Teraz tí ľudia sami na javisku vedú dialógy. Naozaj sa vyvíjajú, viac a viac chápu, o čom je to divadlo.

## Počítate, v koľkých inscenáciách ste sa angažovali ako garderóbierka?

Nemám to spočítané, ale... osem? Šesť? Neviem. Vlastne všetky predstavenia divadla TICHŤO a spol. a Prešporského divadla, ktoré sa tu hrajú.

## Sú predstavenia, na ktorých sa Vám lepšie pracuje?

Sú predstavenia, ktoré sú pre mňa jednoduché a sú také, kde treba viac kostýmov, viac prevlekov, rekvizít.

## Neláka Vás participovať na vytváraní kostýmov?

To hej. Aj sa to dialo v Stopách snov a pomáhala som aj v Zaplavení.



## Máte pocit, že ich to niekam posúva, rozvíja?

Podľa mňa určite. V prvej hre boli klienti, ktorí sa veľmi ťažko vyjadrovali. Po tretej - štvrtej inscenácii dávali interview do telky ☺ Sú suverénnejší, sú sebavedomejší, vidíte, že sa učia komunikovať s ľuďmi. Učia sa vyjadrovať svoje myšlienky. To bolo pre nich predtým veľmi ťažké. Keď im človek položil nejakú otázku, nevedeli hneď odpovedať. V komunikácii sa zlepšili ohromne. Podľa mňa sa aj v herectve zlepšili.

## Dá sa tento level ešte posunúť? Naučili sa komunikovať, ľudia ich vnímajú, čo s týmto ďalej?

Keď vám poviem, že v minulej inscenácii ešte horko ťažko na javisku viedli dialóg, ktorý predtým vymysleli... Mali sa naučiť dve vety a bolo to pre nich veľmi ťažké. Všetky ich výpovede boli zaznamenané na audio nosiči a púšťali sme ich počas predstavenia. Teraz tí ľudia sami na javisku vedú dialógy. Naozaj sa vyvíjajú, viac a viac chápu, o čom je to divadlo.

## Počítate, v koľkých inscenáciách ste sa angažovali ako garderóbierka?

Nemám to spočítané, ale... osem? Šesť? Neviem. Vlastne všetky predstavenia divadla TICHŌ a spol. a Prešporského divadla, ktoré sa tu hrajú.

## Sú predstavenia, na ktorých sa Vám lepšie pracuje?

Sú predstavenia, ktoré sú pre mňa jednoduché a sú také, kde treba viac kostýmov, viac prevlekov, rekvizít.



Prechádzame od práce s ľuďmi ku kostýmom. Je to smer, ktorým sa možno uberiete v budúcnosti?

Ja mám teraz také „rozhodovacie“ obdobie v živote. Nemám ďalšiu hlavnú prácu a rozhodujem sa, že čo ďalej. Myslím si, že to je cesta, tvoriť. Nevieť ešte presne čo, ale šiť. Čo ale neznamená, že by som už nechcela pracovať s ľuďmi, lebo Prima mi bude vždy srdcu blízka a stále chcem byť s nimi v kontakte. Ale už možno na nejakej „dobrovoľnej báze“ ☺ Nie profesionálne. Momentálne. Ale človek nikdy nevie, možno mi to po pár rokoch začne chýbať.



## Keď TICHŤO pomáha



Divadlo TICHŤO a spol. už piaty rok spolupracuje s Domovom sociálnych služieb Prima, ktorého klientmi sú mentálne znevýhodnení ľudia. Na doskách divadla sa však práve tento hendikep preklápa do autentickej hereckej výpovede a silného diváckeho zážitku.

Toľko k faktom,  
teraz prejdime k fashion ☺

Pred časom si klienti Primy, tak ako zakaždým, zišli do svojej výtvarnej dielne, kde skrsol nápad .

Arteterapia je liečba umením. Vyrobite, nakreslite, predstavíte nejaký druh umenia, a to vám spraví dobre. Je to trip z duše človeka napríklad na plátno. Týmto plátnom sa teraz stali trička a plátené tašky, na ktorých sa „primáci“ realizovali. No a kým pre nich to bola terapia, pre nás veľmi sľubný fashion prvok (tie plátené tašky sú fakt skvelé ☺ ). Dámy, v rovnakom tričku určite žiadnu kamarátku nestretnete na ulici. Všetky do jedného sú jedinečným autorským dielom. Páni, vaše pánske kabelky môžete odložiť bokom, primácke tašky sú jednoduché a skladné ☺

Chcelo to teda tričká, tašky, farby a zopár dobre ladených dobrovoľníkov z domova.

Motívom vzorov tričiek a tašiek sa stali inscenácie TICHŤA: [Déjà vu](#), [Izrafel](#) a [Všade tá rieka](#) a z nich plynúce voľné asociácie našich priateľov z Primy.

No a výsledok?

Si pozrite ... ☺



**Unisex**

**Handmade  
Painted**

**Unique  
Design**

**Soul, Love &  
Emotion Included**

**Of Course –  
Limited Edition**



Reklama v  
divadle ?!

TICHO !



Nezabúdame, samozrejme, ani na našich fanúšikov a prinášame vám súťaž „**ZADVEDVE**“ ☺

Za dve otázky na ktoré nájdete odpoveď v rozhovoroch s Jankou a Mirkou vyžrebujeme výhercu, ktorý od nás dostane malý darček – 2 vstupenky na ľubovoľné predstavenia v divadle TICHO a spol.

Tento mesiac sa pýtame:

- 1) Ako sa volá postava, ktorú stvárňuje Janka Lieskovská v „ Déjà vu „?
- 2) Akú pozíciu zastáva Mirka Tureničová v divadle TICHO a spol.?

Odpovede zasielajte na [tichoaspol@gmail.com](mailto:tichoaspol@gmail.com) do 31.6.2015 a otvorte novú divadelnú sezónu s 2 voľnými vstupenkami a vašim spoločníkom v divadle TICHO a spol. ☺

Aj my v TICHO a spol. máme radi reklamy ☺ Pomáhajú rozvíjať divadelnú scénu a podpora vaše podnikateľské aktivity.

O možnostiach vás budeme veľmi radi informovať na [info@tichoaspol.sk](mailto:info@tichoaspol.sk)

JE nie som prave alternatívneho divadla. Inak  
5. časť delne som sa veril! 2

Déja vu : mám pocit, že už som to raz zažila.  
A naozaj, pred týždňom som sa v divadle  
Ticho a spol. ocitla rovnako kúzelnou náhodou, ako dnes,  
a zažila som rovnaké očarenie. Ste úžasní, od befeťákov  
a po pani vrátničku. Herci sú herecky ozajstní a  
ozajstne dramatickí, hry sú magicky fantastické  
a fantasticky realne.

Kiež by ma kalendár častejšie pustil do  
vášho TICHU.

Držím palce.

Ajka 9.3.2015

Ďakovačka ☺

Umožnila a editovala: Viki Janoušková | Foto: Juraj Starovecký, Adriána Majka | Vymyslel a spáchal: Jozef Tatár

Predpredaj a rezervácia vstupeniek: 0908 111 065, tichoaspol@gmail.com

Newsletter a reklama: tatar.jozef@gmail.com

Jozef, myslím si, že newsletter sa nám vydaril, môžeme s tým von ☺  
Viki